

lem mener, er Niveaueet fra 1914, man skal se paa. Arbejdernes gennemsnitlige Løn var den Gang 1 350 Kr., en Arbejder med 900 Kr. i Indtægt havde følgelig udført et Arbejde, der svarede til to Trediedele af det normale Aarsarbejde, naar hans Indtægt var to Trediedele af den normale Aarsindtægt. Naar man derfor nu skal sammenligne en saadan Arbejders Indtægt med, hvad han faar i Øjeblikket, maa man sammenligne den ikke med en Indtægt af 900 Kr., men med en Indtægt, der ogsaa nu er to Trediedele af Gennemsnitsindtægten, og Gennemsnitsindtægten er efter de sidste statistiske Oplysninger, som har staaet til min Raadighed, for alle ufaglærte Arbejdere 3 048 Kr.; disse Oplysninger skriver sig fra Oktober og kan vel altsaa omtrent gælde endnu. Altsaa: den Arbejder, som i 1916 havde en Aarsindtægt af 900 Kr., svarende til to Trediedele af den daværende normale Aarsindtægt, skal nu sammenlignes med en Mand, som har to Trediedele af 3 048 Kr., det vil sige ca. 2 000 Kr., og en saadan Arbejder faar efter Lovforslaget to Trediedele af Daglønnen, det vil sige 4 Kr. 44 Ø. minus 15 pCt.; altsaa 3 Kr. 78 Ø., medens han i 1916 fik 2 Kr. Nu maa man ogsaa tage Hensyn til Prisniveaueet, for det er ganske givet, at Arbejderen nu, hvis man vil ligestille ham med Arbejderen i 1916, maa have noget mere i Dagpenge, fordi Prisniveaueet er højere. Pristallet var i 1916 124, og det er nu 178 eller 45 pCt. højere. De Dagpenge, som denne Arbejder fik i 1916, maa altsaa, for at det kan blive retfærdigt, forhøjes med 45 pCt., det vil sige til 2 Kr. 90 Ø., men efter dette Lovforslag faar den samme Arbejder 3 Kr. 78 Ø., saa det er en ganske betydelig Forhøjelse og ikke en Forringelse, der har fundet Sted, naar man tager alle Forhold i Betragtning.

Men, som jeg sagde før, jeg anerkender ikke Rigtigheden af den Paastand, at Loven af 1916 byggede paa Prisniveaueet i 1914, for jeg mener, man maa regne med, at Lovgiverne tager Hensyn til Prisniveaueet paa det Tidspunkt, da de vedtager Lovene, og jeg regner derfor med Prisniveaueet af 1916. Da var Gennemsnitslønnen for Arbejderne 1 600 Kr. og ikke 1 350 Kr. Hvis jeg nu tager Eksemplet med de 900 Kr., og jeg regner med 1 600 Kr. som Gennemsnitsindtægt den Gang, saa er det i Fævor af det ærede Medlem, og saa stiller Regnestykket sig saaledes, at den Gang svarede den paagældende Arbejders Aarsindtægt til $\frac{9}{16}$ af den normale Aarsindtægt, og en Arbejder nu med $\frac{9}{16}$ af det normale har ca. 1 700 Kr.; efter dette Lovforslag vil Dagpengene

for denne Aarsindtægt andrage 3 Kr. 59 Ø., medens Dagpengene, som jeg nævnte før, i 1916 forhøjet efter Prisniveaueet vilde blive 2 Kr. 90 Ø.; der er altsaa endnu en betydelig Forhøjelse. Og det er ikke et specielt Tilfælde, jeg her har taget. Tager jeg 800 Kr., som altsaa den Gang var Halvdelen af Aarsindtægten, saa fik en Arbejder med denne Aarsindtægt den Gang 1 Kr. 78 Ø. Tager jeg en Arbejder, som nu har en Indtægt, der er Halvdelen af den normale Aarsindtægt, altsaa 1 500 Kr., faar han efter Lovforslaget 2 Kr. 83 Ø., men for at det kan blive retfærdigt, skal 1 Kr. 78 Ø. forhøjes med de 45 pCt. efter Prisniveaueet, saaledes at han nu sammenlignet med Loven af 1916 skulde have 2 Kr. 58 Ø.; han faar 2 Kr. 83 Ø., altsaa en Forhøjelse af 25 Ø. Tager man saa endelig Arbejderen med fuld Aarsfortjeneste, som den Gang fik 3 Kr., saa skulde han, hvis vi forhøjer dette med 45 pCt., have 4 Kr. 35 Ø., men han faar efter Lovforslaget 4 Kr. 46 Ø., altsaa ogsaa en Forhøjelse.

Se, saaledes ser det virkelige Regnestykke ud, og det kan det ærede Medlem ikke komme udenom. Det er ganske i Modstrid med Kendsgerningerne, naar det ærede Medlem vil sige, at dette Lovforslag byder ringere Kaar end Loven af 1916; tværtimod, det er en Forbedring, naar man tager alle Hensyn i Betragtning.

Dernæst gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger i Anledning af, at jeg havde sammenlignet dette Lovforslag med det Lovforslag, som blev gennemført i 1919 under Minister Stauning. I 1919 foreslog Minister Stauning Dagpengenes Maksimum sat til 4 Kr. 50 Ø. Det er, naar man vil sammenligne Forholdene i 1919 og nu, ikke saa meget, som dette Lovforslag byder, for Pristallet var i 1919 190, og nu er Pristallet 178, den gennemsnitlige Indtægt for ufaglærte Arbejdere var i April 1919 3 375 Kr., og nu er den ca. 3 000 Kr. Det vil altsaa sige, at medens Pristallet var 12 Points højere end nu og Lønniveaueet var 10 pCt. højere end nu, blev Dagpengenes Maksimum dog kun 1 pCt. højere end efter dette Lovforslag, saa alle maa vist indrømme, at dette Lovforslag er bedre end det, Minister Stauning fremsatte og fik gennemført i 1919. Naar det ærede Medlem spørger, hvad det var for et Lovforslag, jeg havde sammenlignet med, saa maa jeg altsaa svare, at det var det Lovforslag, der blev gennemført af Minister Stauning i 1919, om Ændringer i Ulykkesforsikringsloven af 1916.

Hvis det ærede Medlem ikke efter Arbejderne vil komme til at staa i et daar-